

Penge kastet ud for Vinden. Else var da ogsaa paa Nippet til at give Køb, da hun en Dag fik Undsætning fra en Kant, hvorfra hun mindst havde ventet det.

En Søndag Eftermiddag gjorde Købmand Villing med Frue en højtidelig Visit for at ønske til Lykke i Anledning af Forlovelsen; der var nemlig samme Dag bleven „lyst“ første Gang i Kirken, og Forbindelsen var saaledes nu fuldt ud officiel. Fruen var i Silkekjole og Krepshavl og bar et forklaret Smil i sit blide Nonneansigt; Villing havde sort Cylinder, Figurfrakke med udstoppede Skuldre og hvid Vest med kuglerunde Glasknapper; hans op-pustede Hænder, hvorover de lange Manschetter faldt ud, var bedækkede med rødbrune Handsker.

Siden Forbrugsforeningens Oprettelse havde Villings ikke sat deres Ben i Skibberup; men de sidste Tiders Begivenheder havde paa en mærkelig Maade formildet deres Sind. De var kommen til at indse, at de havde bedømt Skibberupperne uretfærdigt; og da det egentlig var deres Natur imod at leve i Fjendskab med noget Medmenneske, benyttede de denne Lejlighed til at gøre deres Uret god igen.

Kun Else og Anders Jørgen var til Stede under Besøget, og Samtalen drejede sig i Begyndelsen om